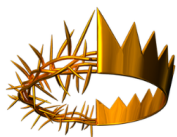

ВЧИМОСЯ ЖИТИ ВІРОЮ

Маркос Ф. Бомфім

ВІДДІЛ
УПРАВЛІННЯ
РЕСУРСАМИ

ВЧИМОСЯ ЖИТИ ВІРОЮ

«Не залишайте це святе місце, не записавши свого рішення», – сказав пастор Жозіно Кампос наприкінці того суботнього ранкового богослужіння, яке назавжди вплинуло на моє життя. «Якщо ви не запишете своє рішення зараз, диявол точно зведе нанівець те, як тепер Святий Дух впливає на вас. Тож вирішуйте зараз», — запропонував він. Мені було 11 років, я жив у Сан-Паулу, Бразилія, і я пишався тим, що отримав чистий аркуш паперу, який диякони роздавали всім, і поведився так, ніби я дорослий.

Кампос був досвідченим пастором і знав, що якщо ви говорите хорошу проповідь, але не спонукаєте членів церкви до рішення чи дії, то ви не досягли своєї мети. Отже, використовуючи картки для написання свого зобов'язання, він прагнув спонукати всіх членів церкви взяти на себе довготривале зобов'язання регулярно відділяти відсоткові пожертвування на додачу до десятини, тобто вирішити пообіцяти Богу свої приношення*.

«Але, будь ласка, — додав він, — не пишіть своє ім'я на картці, бо я зберу ваші картки, щоб помолитися за ваше рішення. Я не хочу знати, хто приймає кожне конкретне рішення, адже ви не укладаєте жодних угод ні зі мною, ні навіть із церквою. Ця справа лише між вами і Богом!» І хоча мені було приємно, що моє приватне життя поважали, я також усвідомив, що Господь знає все, навіть мої внутрішні думки.

«Я навіть не міг уявити, наскільки його слова справдяться у моєму випадку, що це рішення формуватиме мій шлюб, вплине на те, як я буду виховувати своїх дочок, покращить моє здоров'я та моє служіння, а найголовніше, навчить мене жити вірою, довіряти Господу і покладатися на Нього!»

Божа присутність здавалася мені дуже реальною в той урочистий момент, який, за словами Кампоса, вплине на решту нашого життя. Я навіть не міг уявити, наскільки його слова справдяться у моєму випадку, що це рішення формуватиме моє сімейне життя, вплине на те, як я буду виховувати своїх дочок, покращить моє здоров'я та моє служіння, а найголовніше, навчить мене жити вірою, довіряти Господу і покладатися на Нього!

Пастор Кампос попросив усіх нас написати слово «десятина» у верхній лівій частині аркуша та відповідний відсоток (10 відсотків) у правій частині. Потім, під словом «десятина», він попросив нас написати «обіцяні приношення», додавши на правому полі аркуша конкретний відсоток доходу, який кожна особа вирішила регулярно віддавати як пожертвування.

Борючись з егоїстичним бажанням вибрати найменший можливий відсоток, я нарешті піддався бажанню: 1 відсоток! Принаймні я долучився до Божої програми, думав я. Але якраз перед написанням я знову почув пастора: «Пам'ятайте, що коли мова йде про

десятину, вам не потрібно вибирати відсоток. Ваш вибір полягає лише в тому, чи повертати її чи ні. Але, у випадку з вашими обіцяними приношеннями, — сказав він, — Бог дає вам свободу скористатися додатковою можливістю вибирати, також відсоток, який відповідатиме мірі вашої вдячності. На відміну від десятини, ви можете з часом збільшити відсоток своїх обіцяних приношень. Потім він додав мудру пораду «починайте з невеликого, щоб ви могли рости».

Водночас у моєму розумі кружляли думки про те, що я зобов'язаний Богу за чудесне зцілення у відповідь на молитви моїх батьків, коли мені було лише 3 роки. Я подумав, що мені слід бути більш вдячним! Тому, ще до того, як вперше написати відсоток, я вирішив його збільшити. У моїх очах тоді це здавалося величезним збільшенням: від 1 до 1,5 відсотка!

Цей перший досвід допоміг мені зрозуміти, наскільки важко дати першу обітницю або взяти на себе зобов'язання тим, хто ще не дуже добре знає Бога. Тепер я також можу зрозуміти, наскільки необачно з нашого боку тиснути на будь-кого, щоб він почав з більшого відсотку своїх «обіцяних приношень», таким чином посилюючи спокусу порушити обіцянку або дати її лише на короткий час. Ось чому я заохочую людей спочатку випробувати Господа, «починайте з невеликого, щоб ви могли рости», щорічно поновлюючи цю обітницю, залишаючи той самий відсоток або збільшуючи його. Уявіть собі, що сталося б в усьому світі, якби кожен окремий член Церкви почав віддавати, припустімо, лише 5 або 3 відсотки (просто

беремо довільні цифри) свого доходу Господу як обіцяні приношення? Крім того, що він би на власному досвіді навчився довіряти Господу ще більше, який потік благословень для євангелізації надходив би від кожного учасника!

Багато років минуло з того часу. Протягом тих років Господь дав мені мою дружину Марі, і багато вражаючих досвідів, які показали нам, що ми можемо повністю довіряти Йому. Ці досвіди спонукали нас з Марі поновити наші обітниці Йому та збільшити відсоток обіцяних приношень у багато раз, допомагаючи нам буквально жити вірою у багатьох випадках. Бог такий милосердний, такий терплячий. Він ніжно веде нас з того місця, де ми є, туди, де Він хоче, щоб ми були. І я досі в дорозі.

* «Pactuantes» іспанською та португальською мовами.

Маркос Ф. Бомфім

Пастор Маркос Ф. Бомфім – директор Відділу управління ресурсами Генеральної конференції.